

Hát jól van ez így!

— Biz ez rongyos, gazdám!
 — Foldozd meg, anyjuk.
 — Ugyan ne mókázzék már kend! Mivel foldozzam meg? Ezresbankóval talán? Az csak akad nálunk, de még főtnak se jó, mert könnyen szakad.

A városban társzekereken hordják a közraktárakba az árurejtegetőktől összeszedett ruhafélét. Ha lepottyan valami a terüből, szinte észre sem veszik, olyan sok van.
 — Hé bácsi! — kiáltja a fuvarosra az utca-suhanc. — Elveszett egy pár csizma!

Hát jól van ez így!

— Azt a keserves mindenit Elfogyott már ez a jó-fajta szederlevél is! — Megérem, hogy hidegszáju anyóka lesz belőlem, mint Rébék asszony, a halottvirrasztó néni.

A pesti utcasarkon ez a módi.
 — Ciga-reta! — ciga-reta! — kiabálják a rokkantak és árusok százai. — Itt a jó rétháti, elvtársak! Itt a muskó-fály! — Tessék elvtársak!

Hát jól van ez így!

— Ejnye, — nem találom a szájamba.
 — Hja lellem, gazdám — a Riska hűséges, okos állat, de csak tejet tud adni, annyira még nem vitte, hogy — petroleumot adjon.

Bezzeg a városban van világosság. De mi haszna. Csak a nyomoruságot világítja meg. A petroleumért pedig, a mi főlöslleges itt a városban, tejet szeretne a pesti szegény munkásasszony.